



## **Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina**

**Pirhing, Ehrenreich**

**Dilingæ, 1690**

§. V. [i.e. VI] Vtrum Executores Testamentarij propriâ authoritate ultimas voluntates defunctorum possint commutare, & an officium executoris, eo mortuo, transeat ad hæredes, vel successorem prælatum?

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

num implere negligat, amittit totam hereditatem, ita ut nihil commodi percipiat ex rebus à defuncto sibi derelictis, prout colligitur ex *Authen. hoc amplius C. de fide Comiss. & si heredes 6. h. t.* (cùm non videatur dignus, ut ait Legislator, ex defuncti voluntate aliquid consequi, qui supream defuncti preces destruit) nisi sit hæres necessarius, cui legitima debeat, quæ adimi non potest his, etiam si negligant defuncti voluntatem exequi, cùm non tam ex voluntate hominis, quàm de juris tam naturalis, quàm positivi dispositione, debeat. Imò si hæres, cessante legitimo impedimento, negligat solvere pia legata, intra sex menses, à die insinuatæ Testamenti numeratos, non tantùm debet etiam postea restituere talia legata, sed in pœnam etiam restituere debet omnes fructus, & omne emolumentum, ac augmentum, quod à morte testatoris ex illis percipi potuit, & si perperam neget legatum aliquid pijs causis, ac in tali negatione perseveret, usque ad sententiam, in duplum condemnari debet, prout statuitur in *S. item missa, Instit. de actionibus*, quas ipsas pœnas privationis scilicet commodorum, quæ ex Testamento habere possent, incurrunt ob eandem rationem, quilibet alij executores, si moniti, negligentes tempore constituto sint, in exequendo, & executionis officio privantur. Neque tamen hanc pœnam, aut hi, aut illi incurrunt, antequam sententiam iudicis, aut ante annum elapsam à die ad monitionis factæ, computandum.

## §. VI.

*Virum Executores Testamenti propria auctoritate ultimas voluntates defunctorum possint commutari, officium executoris, eorumque, ut sentiat ad heredes, vel successorem prælatum?*

**N**on possunt executores à legitima voluntate testatoris deviare, eamque propriâ auctoritate mutare, quàmvis melius commutatio inter veniente summi Pontificis, vel summi Principis secularis (quod dispositiones saltem profanas) commutatio quorum est reipublicæ periculis, tum quidem non nisi ex iusta, & rationabili causâ, prout colligitur ex *Cap. questus 16. de For. Comp. cap. de pœnem 3. h. t. & Clement. 2. de viciis domibus*, consentiente etiam Titulo 22. cap. 6. de Reform. ubi etiam statuitur, si tales commutationes Episcopis, à Summa Sede commutatio prius summarie, & extra processum cognoscendum, an in imperatione delegationis nulla subreptio intervenit. Sunt quidem aliqui, qui statim commutandi legata ex causa, quæ Episcopo etiam concedatur, si sua voluntas nondum sit expressè mandata, minùs tamen probabili de commutatione propriæ dicitur legatum, quamvis illis negare non possint, & alij executoribus ultimam voluntatem Testatoris, quod ab hac auctoritate non sit v. g. in usum magis necessarium.

convertere, quæ ad usum, vel nihil, vel minus necessarium, legata fuerunt.

Mortuo tamen executore non transit ad heredem executoris officium executionis, prout colligitur ex cap. cit. 2. §. sane h. t. in §. cum electa sit ad hoc inducitur personæ, quamvis transeat, quoad obligationes, si quas contraxit malè exequendo, ob damnum illatum v. g. quòd si tamen executor sub nomine dignitatis, seu officij sit constitutus, Præ-

positus v. g. Ecclesiæ Cathedralis, Custos Ecclesiæ Collegiatæ &c. transit ad successorem in dignitate &c. nisi ex circumstantijs colligatur personæ, non dignitati commissam executionem, neque enim transit ad successorem executionis, si sub nomine proprio v. g. vel sub nomine personæ commissio executionis alicui demandata sit, ob rationem paulò ante allatam.

TITVLVS XXVII.

DE SUCCESSIONIBUS AB INTESTATO.

SECTIO II.

De successione ab intestato Ecclesia in bonis Clericorum:

§. I.

An, & quando Ecclesia succedere possit Clericis ab intestato decedentibus?

SI Clericus non habeat consanguineos, qui iure cognationis ei ab intestato succedere possint, & ipse intestatus moriatur, Altare seu Ecclesia, cui servivit tempore mortis, succedit in bonis ejus propriis, & patrimonialibus, prout habetur in cap. t. h. t. junctâ Glossâ, quia Ecclesia talis habetur beneficiatò loco uxoris, & consequenter, sicuti vir, & uxor sibi invicem succedunt, si alterutra pars, deficientibus aliis consanguineis.

Quòd duplici modò deferri possit ad aliquem hæreditas, ex Testamento scilicet, si in Testamento hæres scriptus, vel nominatus fuit, & ab intestato, quando defuncto sine Testamento, vel sine legitimo Testamento, ex legis dispositione succedit alius, certum est. De hac successione ab intestato multa disputant Civilistæ, apud quos ea videri possunt, & quia, quæ Author Method: Sect. hujus tituli §. 1. 2. 3. & 4. habentur, fufius & rectius à Civilistis peruntur, & Clericis quoad bona patrimonialia, ac propria eodem modo succeditur ab intestato quo modo laicis, relinquendo Civilistis sectionis 1. & horum §. materiam, sit.

☉(o)☉